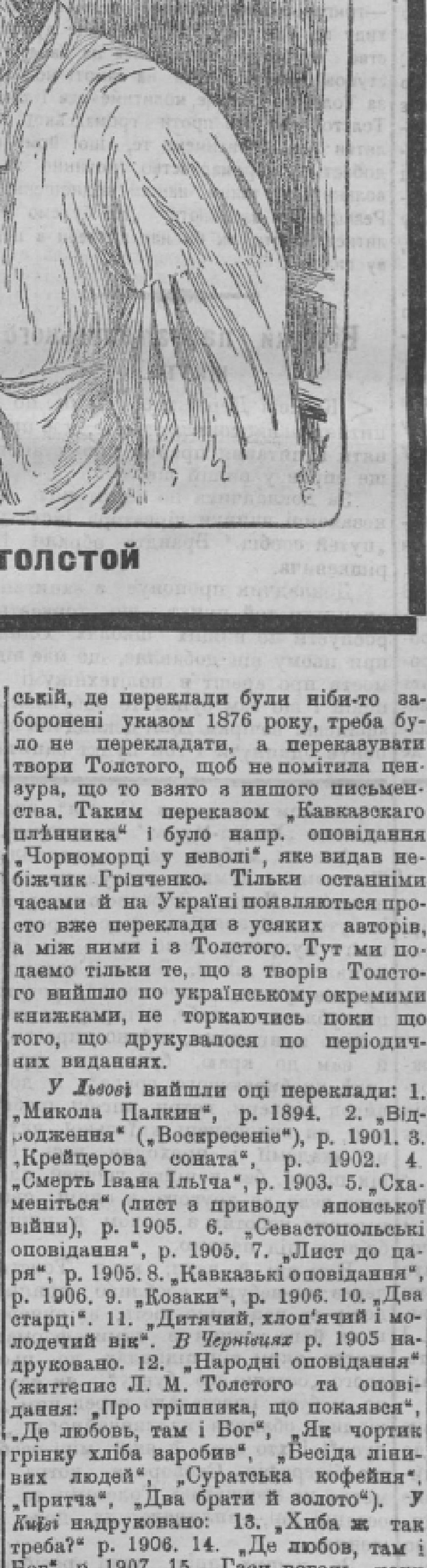

Українські переклади творів Толстого.

Зараз, на-швидку, важко зібрати все те, що було перекладено з творів Толстого на українську мову. Безперечно тільки одно, що українська публіка, особливо за кордоном, давно вже читала де-що з його творів на своїй рідній мові і тільки на Україні росій-

ТОЛСТОЙ

ській, де переклади були ніби-то заборонені указом 1876 року, треба було не перекладати, а переказувати твори Толстого, щоб не помітила цензура, що то взято з іншого письменства. Таким переказом „Кавказского пільника“ і було напр. оповідання „Чорноморці у неволі“, яке видав не-біжчик Грінченко. Тільки останніми часами й на Україні появляються просто вже переклади з усіх авторів, а між ними і з Толстого. Тут ми подаємо тільки те, що з творів Толстого вийшло по українському окремими книжками, не торкаючись поки що того, що друкувалося по періодичних виданнях.

У Львові вийшли опі переклади: 1. „Микола Палкін“, р. 1894. 2. „Відродження“ („Воскресеніе“), р. 1901. 3. „Крейцерова соната“, р. 1902. 4. „Смерть Івана Ільїча“, р. 1903. 5. „Схаменітесь“ (лист з приводу японської війни), р. 1905. 6. „Севастопольські оповідання“, р. 1905. 7. „Лист до царя“, р. 1905. 8. „Кавказькі оповідання“, р. 1906. 9. „Козаки“, р. 1906. 10. „Два старці“. 11. „Дитячий, хлоп'ячий і молодечий вік“. В Чернігіві р. 1905 надруковано: 13. „Хиба ж так треба?“ р. 1906. 14. „Де любовь, там і Бог“ р. 1907. 15. „Гаси вогонь, поки не розгорівся“, р. 1908. 16. „Темна сила“ („Власть тьми“), р. 1910.

Таким чином, не вважаючи на бідність українських видавництв, чимало творів Толстого, навіть такі великі, як „Воскресеніе“, видано вже в українському перекладі. Безперечно цих виданнях було б далеко більше, як би з одного боку не стояла була на перешкоді цензура (на Україні російській), а з другого боку українські видавництва (за кордоном) могли підняти такі видання, як „Война и мир“. Можна сподіватись, що з часом, коли розвиватимуться українські видавництва, твори Толстого будуть усі перекладені на нашу мову.

Ромул